VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2020. gada 25. jūnijā*

Augu šķirnes – Pieteikums par Kopienas augu šķirņu aizsardzības attiecībā uz augu šķirni "Siberia", kura pieder *Lilium* L. sugai, beigu datuma grozīšanu – Apelācija *CPVO* Apelācijas padomē – Nepieņemamība – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas (EK) Nr. 2100/94 75. pants – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Regulas Nr. 2100/94 67. panta 1. punkts un 87. pants – Acīmredzamu kļūdu labošana – Regulas (EK) Nr. 874/2009 53. panta 4. punkts

Lietā T-737/18

Siberia Oriental BV, Zanda [*'t Zand*] (Nīderlande), ko pārstāv *T. Overdijk*, advokāts,

prasītāja,

pret

Kopienas Augu šķirņu biroju (*CPVO*), ko pārstāv *M. Ekvad*, *F. Mattina* un *O. Lamberti*, pārstāvji,

atbildētājs,

par prasību par *CPVO* Apelācijas padomes 2018. gada 15. oktobra lēmumu lietā A 009/2017 attiecībā uz pieteikumu par Kopienas augu šķirņu aizsardzības attiecībā uz augu šķirni "Siberia", kura pieder *Lilium* L. sugai, beigu datuma grozīšanu,

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja A. Markulli [*A. Marcoulli*], tiesneši K. Iliopuls [*C. Iliopoulos*] (referents) un R. Norkus [*R. Norkus*],

sekretāre: A. Juhāsa-Tota [*A. Juhász-Tóth*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 17. decembrī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 1. aprīlī,

pēc 2020. gada 23. janvāra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 1995. gada 28. jūlijā prasītāja *Siberia Oriental BV* iesniedza Kopienas Augu šķirņu birojā (*CPVO*) pieteikumu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai atbilstoši Padomes Regulai (EK) Nr. 2100/94 (1994. gada 27. jūlijs) par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV 1994, L 227, 1. lpp.). Šis pieteikums tika reģistrēts ar numuru 1995/0101.

2 Augu šķirne, attiecībā uz kuru tika pieteikta aizsardzība, ir šķirne "Siberia", kas pieder *Lilium* L. sugai.

3 Pieteikumā Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai prasītāja norādīja, ka šī šķirne pirmo reizi tika tirgota Eiropas Savienības teritorijā 1993. gada janvārī. Pirmais šķirnes aizsardzības valsts sertifikāts tika izsniegts 1993. gada 8. aprīlī Nīderlandē pirms Regulas Nr. 2100/94 stāšanās spēkā.

4 Ar 1996. gada 2. augusta lēmumu (turpmāk tekstā – "piešķiršanas lēmums") *CPVO* piešķīra Kopienas augu šķirņu aizsardzību šķirnei "Siberia", nosakot šīs aizsardzības beigu datumu 2018. gada 1. februārī. Šis beigu datums tika norādīts Regulas Nr. 2100/94 87. pantā paredzētajā Kopienas augu šķirņu aizsardzības reģistrā (turpmāk tekstā – "reģistrs").

5 Ar 2011. gada 24. oktobra elektroniskā pasta vēstuli prasītāja lūdza *CPVO* sniegt paskaidrojumus par metodi, kuru tas bija piemērojis 1996. gadā, lai aprēķinātu šķirnes "Siberia" Kopienas augu šķirņu aizsardzības ilgumu. Ar nākamajā dienā nosūtīto elektroniskā pasta vēstuli *CPVO* tai nosūtīja pieprasīto informāciju.

6 No 2015. līdz 2017. gadam *CPVO* un prasītāja turpināja saraksti par šķirnes "Siberia" aizsardzības ilguma aprēķina metodi.

7 2017. gada 24. augustā prasītāja atkārtoja savu viedokli, saskaņā ar kuru šķirnes "Siberia" aizsardzības ilgums, pirmkārt, esot bijis jāaprēķina, pamatojoties uz Regulas Nr. 2100/94 19. pantu. Turklāt tā uzskata, ka *CPVO*, otrkārt, esot bijis jāsamazina aizsardzības ilgums atbilstoši šīs regulas 116. panta 4. punktam, atskaitot no tā laikposmu no šķirnes "Siberia" pirmās pārdošanas līdz minētās regulas spēkā stāšanās datumam. Līdz ar to prasītāja lūdza *CPVO* grozīt šķirnei "Siberia" piešķirtās Kopienas augu šķirņu aizsardzības beigu datumu, aizstājot 2018. gada 1. februāra datumu ar 2020. gada 30. aprīli.

8 Ar 2017. gada 23. oktobra lēmumu *CPVO* pieteikumu grozīt šķirnei "Siberia" reģistrā ierakstīto Kopienas augu šķirņu aizsardzības beigu datumu atzina par nepieņemamu. Tas uzskatīja, pirmkārt, ka Regulas Nr. 2100/94 69. pantā paredzētais apelācijas sūdzības pret piešķiršanas lēmumu iesniegšanas divu mēnešu termiņš esot jau beidzies. Otrkārt, tas uzskatīja, ka Komisijas Regulas (EK) Nr. 874/2009 (2009. gada 17. septembris) par noteikumiem, kas jāievēro, piemērojot Padomes Regulu Nr. 2100/94 attiecībā uz lietu izskatīšanas procesiem *CPVO* (OV 2009, L 251, 3. lpp.), 53. panta 4. un 5. punkts šajā lietā neesot piemērojams, jo *CPVO* lēmumā neesot pieļauta neviena valodnieciskā, pareizrakstības vai acīmredzama kļūda. Treškārt, *CPVO* norādīja, ka neesot tiesiska pamata grozīt Kopienas augu šķirņu aizsardzības ierakstīšanas reģistrā datumu.

9 2017. gada 23. novembrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 2100/94 67. pantu, par 2017. gada 23. oktobra lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību *CPVO* Apelācijas padomē. Šajā apelācijā bija ietverts arī lūgums veikt iepriekšējo pārskatīšanu atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 70. pantam.

10 Ar 2017. gada 8. decembra lēmumu *CPVO* noraidīja lūgumu veikt iepriekšējo pārskatīšanu saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 70. pantu.

11 Mutvārdu process Apelācijas padomē notika 2018. gada 24. septembrī. Sēdē prasītāja tostarp norādīja, ka tās apelācijas sūdzība, ciktāl tā ir balstīta uz Regulas Nr. 2100/94 67. un 87. pantu, esot pieņemama. Kā apelācijas sūdzības tiesisko pamatu prasītāja norādīja arī Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punktu un *CPVO* pienākumu pēc savas ierosmes labot iespējamas reģistrā pieļautās kļūdas.

12 Ar 2018. gada 15. oktobra lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") *CPVO* Apelācijas padome noraidīja apelācijas sūdzību kā nepieņemamu.

13 Pirmkārt, Apelācijas padome uzskatīja, ka apelācijas sūdzība nevarot tikt pamatota ar Regulas Nr. 2100/94 67. pantu, lasot kopsakarā ar 87. pantu, jo atbilstoši tās viedoklim šīs tiesību normas attiecas uz piešķirtās Kopienas augu šķirņu aizsardzības beigu datuma sākotnējo ierakstīšanu reģistrā, nevis uz šādas ierakstīšanas grozīšanu.

14 Otrkārt, tā uzskatīja, ka apelācijas sūdzība nevarot tikt pamatota arī ar Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punktu. Proti, Apelācijas padomes uzskatīja, ka *CPVO* 2017. gada 23. oktobra lēmums, ar kuru tas noraidīja pieteikumu grozīt beigu datumu, saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 67. panta 1. punktu neesot lēmums, kuru var pārsūdzēt. Proti, tas neesot lēmums par informācijas ierakstīšanu vai dzēšanu reģistrā Regulas Nr. 2100/94 87. panta izpratnē. Apelācijas padome norādīja, ka tas pats attiecoties uz iespējamo *CPVO* atteikumu īstenot tam piešķirtās pilnvaras pēc savas ierosmes labot iespējamās reģistrā pieļautās kļūdas.

15 Treškārt, Apelācijas padome, apstiprinot 2017. gada 23. oktobra lēmuma pamatojumu, norādīja, ka apgalvoto kļūdu Kopienas augu šķirņu aizsardzības termiņa beigu datuma aprēķinā nevar uzskatīt par acīmredzamu kļūdu Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punkta izpratnē. Tā piebilda, ka Regulas Nr. 2100/94 116. panta 4. punkta ceturto ievilkumu *prima facie* varot interpretēt dažādi.

16 Ceturtkārt un visbeidzot, Apelācijas padome secināja, ka apelācijas sūdzība esot nepieņemama, jo tā esot iesniegta pēc Regulas Nr. 2100/94 69. pantā paredzētā divu mēnešu termiņa beigām. Tā kā apelācijas sūdzība tika atzīta par nepieņemamu, Apelācijas padome nelēma par Regulas Nr. 2100/94 116. panta interpretāciju.

Lietas dalībnieku prasījumi

17 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest *CPVO* ierakstīt reģistrā 2020. gada 30. aprīļa datumu reģistrā šobrīd paredzētā beigu datuma vietā.

18 *CPVO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tam radušos tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

Par prasītājas otrā prasījuma pieņemamību

19 Ar otro prasījumu prasītāja lūdz Vispārējo tiesu uzdot *CPVO* ierakstīt reģistrā 2020. gada 30. aprīļa datumu tajā šobrīd norādītā beigu datuma vietā.

20 Atbildes rakstā *CPVO* norāda, ka šis otrais prasījums ir nepieņemams.

21 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka saistībā ar prasību, kas Savienības tiesā ir celta par *CPVO* Apelācijas padomes lēmumu, *CPVO* atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 73. panta 6. punktam ir jāveic pasākumi Savienības tiesas sprieduma izpildei. Līdz ar to Vispārējai tiesai nav jāizdod rīkojumi *CPVO* un tam ir pienākums izdarīt secinājumus no Savienības tiesas spriedumu rezolutīvās daļas un motīviem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 5. februāris, *Mema/CPVO* ("Braeburn 78" (11078)), T-177/16, EU:T:2019:57, 29. punkts; pēc analoģijas skat. arī spriedumu, 2007. gada 11. jūlijs, *El Corte Inglés /ITSB – Bolaños Sabri* ("PiraÑAM diseño original Juan Bolaños"), T-443/05, EU:T:2007:219, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 Līdz ar to otrais prasījums, ciktāl ar to tiek lūgts, lai Vispārējā tiesa uzdotu *CPVO* grozīt Kopienas augu šķirņu aizsardzības attiecībā uz šķirni "Siberia" beigu datumu, kāds šis datums ir ierakstīts reģistrā, ir nepieņemams.

Par atsauču uz CPVO instancēs sniegtajiem argumentiem pieņemamību

23 *CPVO* atsaucas uz to, ka prasītājas vispārīgās atsauces uz apgalvojumiem un procesuālajiem rakstiem, kas ir iesniegti procesā *CPVO* Apelācijas padomē, esot nepieņemamas.

24 Šajā ziņā, kas attiecas uz prasības pieteikuma 5.24. punktā ietverto atsauci uz apsvērumu, kurus prasītāja bija iesniegusi administratīvajā procesā *CPVO* un kurus tā turklāt nav iesniegusi prasības pieteikuma pielikumā, konkrētiem punktiem, ar šādu atsauci norādītie argumenti ir jānoraida kā nepieņemami.

25 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta pirmo daļu, kas atbilstoši minēto statūtu 53. panta pirmajai daļai ir piemērojama tiesvedībā Vispārējā tiesā, un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 177. panta 1. punkta d) apakšpunktu ikvienā prasības pieteikumā ir jābūt ietvertam tostarp izvirzīto pamatu kopsavilkumam. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot aizstāvību un Vispārējā tiesa varētu lemt par prasību. Tas pats attiecas uz jebkuru prasījumu, kam ir jābūt pievienotam pamatiem un argumentiem, kas gan atbildētājam, gan tiesai ļauj novērtēt tā pamatotību. Tādēļ būtiskajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem ir balstīta prasība, ir vismaz kopsavilkuma veidā, bet loģiski un saprotami jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta. Lai arī prasības pieteikuma pamattekstu konkrētos punktos var pamatot un papildināt ar atsauci uz izvilkumiem no prasības pieteikumam pievienotajiem dokumentiem, vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem nevar labot prasības pieteikumā ietveramo juridiskās argumentācijas pamatelementu neesamību. Analoģiskas prasības ir piemērojamas, ja iebildums vai arguments ir izvirzīts kāda pamata atbalstam (skat. spriedumu, 2019. gada 11. aprīlis, *Fomanu/EUIPO – Fujifilm Imaging Germany* (Taureņa attēls), T-323/18, nav publicēts, EU:T:2019:243, 17. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt Vispārējai tiesai nav jāaizstāj lietas dalībnieki, cenšoties meklēt atbilstošu informāciju dokumentos, uz kuriem tie atsaucas (skat. spriedumu, 2018. gada 9. marts, *Recordati Orphan Drugs/EUIPO – Laboratorios Normon* ("NORMOSANG"), T-103/17, nav publicēts, EU:T:2018:126, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Šajā lietā prasības pieteikuma 5.24. punktā prasītāja atsaucas vienīgi uz "sava 2017. gada 23. novembra procesuālā raksta par lietas būtību 4.4. punktu, kā arī uz 2018. gada 24. septembra tiesas sēdē iesniegto mutvārdu paskaidrojumu materiālu 3. un 4. punktu" un uzsver, ka procesā *CPVO* Apelācijas padomē izklāstītie argumenti ir uzskatāmi arī par daļu no šajā prasībā norādītās argumentācijas. Tomēr līdzās tam, ka prasības procesuālais raksts un mutvārdu paskaidrojumu materiāli, uz kuriem atsaucas prasītāja, nav tikuši pievienoti prasības pieteikumam, izdarītā atsauce nevar kompensēt būtisku juridisko argumentu neesamību, kuriem ir jābūt ietvertiem prasības pieteikumā.

27 No iepriekš minētā izriet, ka prasības pieteikuma 5.24. punktā ietvertā atsauce uz argumentiem, kas ir norādīti *CPVO* administratīvajā procesā prasītājas iesniegtajos dokumentos, šajā prasībā nav pieņemama.

Par lietas būtību

28 Lai pamatotu prasību, prasītāja izvirza divus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu būtībā pamatojuma neesamības dēļ un otrais – uz Regulas Nr. 2100/94 vai jebkādu ar tās piemērošanu saistītu tiesību normu, tostarp LES un LESD, pārkāpumu. Prasītāja it īpaši apgalvo, ka tās apelācijas sūdzība Apelācijas padomē esot bijusi pieņemama.

29 Vispirms ir jāvērtē otrais pamats, pēc tam – pirmais pamats.

Par otro pamatu attiecībā uz to, ka CPVO Apelācijas padome, atzīstot tai iesniegto apelācijas sūdzību par nepieņemamu, esot pieļāvusi tiesību kļūdu

30 Otrajam pamatam ir divas daļas, ar kurām prasītāja apstrīd *CPVO* vērtējumu, saskaņā ar kuru apelācijas sūdzība ir nepieņemama.

– Par otrā pamata pirmo daļu, kas būtībā attiecas uz Regulas Nr. 2100/94 67. panta, lasot kopsakarā ar 87. pantu, pārkāpumu un to tiesību aizsardzības līdzekļu ierobežošanu, kas Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašniekiem ir pieejami pret acīmredzamām kļūdām

31 Prasītāja norāda, ka Apelācijas padome, uzskatot, ka apelācijas sūdzība nevar tikt pamatota ar Regulas Nr. 2100/94 67. pantu, lasot kopsakarā ar 87. pantu, jo atbilstoši Apelācijas padomes viedoklim šīs tiesību normas attiecas uz piešķirtās Kopienas augu šķirņu aizsardzības beigu datuma sākotnējo ierakstīšanu reģistrā, nevis uz šādas ierakstīšanas grozīšanu, esot pieļāvusi kļūdu. Prasītāja iebilst, ka Apelācijas padomes argumentācija radot mākslīgu nošķirumu starp Kopienas augu šķirņu aizsardzības beigu datuma sākotnējo ierakstīšanu un šādas ierakstīšanas grozīšanu.

32 Prasītāja uzskata, ka uz lēmumu, ar kuru ir noraidīts pieteikums labot Kopienas augu šķirņu aizsardzības beigu datumu, kāds šis datums ir norādīts reģistrā, skaidri attiecoties jēdziens "informācijas reģistrēšana vai dzēšana reģistrā" Regulas Nr. 2100/94 87. panta izpratnē. Saskaņā ar prasītājas viedokli ar apstrīdēto lēmumu tiekot nepamatoti ierobežoti Kopienas augu šķirņu aizsardzības īpašniekiem pieejamie tiesību aizsardzības līdzekļi pret acīmredzamām kļūdām, kas pieļautas, reģistrējot datus reģistrā.

33 *CPVO* apstrīd prasītājas argumentus.

34 Ir jāatgādina, ka tiesiskā drošība ir viens no Savienības tiesībās atzītajiem vispārējiem tiesību principiem. Administratīva lēmuma galīgais raksturs, kas iegūts, beidzoties saprātīgam pārsūdzības termiņam vai izsmeļot visus tiesību aizsardzības līdzekļus, sekmē minēto drošību, kā rezultātā Savienības tiesībās netiek prasīts, lai administratīvai iestādei principā būtu pienākums pārskatīt šādu galīgo raksturu ieguvušu administratīvu lēmumu (spriedumi, 2004. gada 13. janvāris, *Kühne & Heitz*,

C-453/00, EU:C:2004:17, 24. punkts; 2008. gada 12. februāris, *Kempter*, C-2/06, EU:C:2008:78, 37. punkts, un 2012. gada 4. oktobris, *Byankov*, C-249/11, EU:C:2012:608, 76. punkts). Turklāt pārsūdzības celšanas termiņu mērķis ir garantēt tiesisko drošību, novēršot Savienības tiesību aktu, kas rada tiesiskas sekas, bezgalīgu apstrīdēšanu (spriedums, 1994. gada 9. marts, *TWD Textilwerke Deggendorf*, C-188/92, EU:C:1994:90, 16. punkts).

35 Šajā lietā ir jākonstatē, ka pieejamie tiesību aizsardzības līdzekļi, kā arī termiņi, kādos var celt pārsūdzību, ir norādīti Regulā Nr. 2100/94.

36 Regulas Nr. 2100/94 67. panta 1. punktā ir noteikts, ka "pārsūdzēt var tos [*CPVO*] lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar 20., 21., 59., 61., 62., 63. un 66. pantu, kā arī lēmumus, kas saistīti ar [..] informācijas reģistrēšanu vai dzēšanu reģistrā, ievērojot 87. pantu [..]".

37 Saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 69. pantu šāda pārsūdzība ir jāiesniedz rakstveidā "divu mēnešu laikā kopš lēmuma pasludināšanas, ja tas adresēts personai, pret kuru vērsta pārsūdzība, vai, ja tādas nav [ja tas tā nav], divu mēnešu laikā pēc lēmuma publicēšanas [..]".

38 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 87. panta 2. punkta e) apakšpunktu *CPVO* uztur Kopienas augu šķirņu aizsardzības reģistru, kurā pēc Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas reģistrē tostarp datumu, kurā Kopienas augu šķirņu aizsardzība sākas un beidzas.

39 Pirmkārt, no šīs informācijas izriet, ka Regulas Nr. 2100/94 67. panta 1. punktā, lasot šīs pašas regulas 87. panta 2. punkta e) apakšpunkta gaismā, ir paredzēta apelācija tikai pret *CPVO* lēmumiem, kuros, piešķirot Kopienas augu šķirņu aizsardzību, ir noteikts minētās aizsardzības sākuma un beigu datums. Uz Apelācijas padomē apstrīdēto *CPVO* lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītājas iesniegtais pieteikums veikt labojumus, šīs tiesību normas neattiecas.

40 Otrkārt, ir jāatgādina, ka ar 1996. gada 2. augusta lēmumu *CPVO* piešķīra Kopienas augu šķirņu aizsardzību šķirnei "Siberia", nosakot šīs aizsardzības beigu datumu 2018. gada 1. februārī. Turklāt nav strīda par to, ka prasītāja ir zinājusi par piešķiršanas lēmumu, ar kuru ir noteikts apstrīdētais beigu datums, un ka tā nav iesniegusi apelācijas sūdzību divu mēnešu laikā pēc šī lēmuma paziņošanas. Gan prasības pieteikuma 4.4. punktā, gan tiesas sēdē Vispārējā tiesā prasītāja ir tieši atzinusi, ka tā nav iesniegusi apelācijas sūdzību Regulas Nr. 2100/94 69. pantā noteiktajā termiņā. Lai gan tā būtu varējusi apstrīdēt šo lēmumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 2100/94 67. panta 1. punktu (skat. pēc analoģijas spriedumu, 1994. gada 9. marts, *TWD Textilwerke Deggendorf*, C-188/92, EU:C:1994:90, 24. punkts), tā nav piemērojamajā termiņā īstenojusi ar Regulu Nr. 2100/94 tās rīcībā nodotos tiesību aizsardzības līdzekļus. Tādējādi, izbeidzoties paredzētajam termiņam, piešķiršanas lēmums ir kļuvis galīgs (skat. pēc analoģijas spriedumu, 1994. gada 9. marts, *TWD Textilwerke Deggendorf*, C-188/92, EU:C:1994:90, 13. punkts).

41 Šajā kontekstā prasītājai nevar tikt ļauts panākt pārsūdzības termiņa atsākšanos, norādot, ka tās 2017. gada 24. augusta pieteikums veikt labojumus attiecas uz "informācijas reģistrēšanu vai dzēšanu reģistrā, ievērojot [Regulas Nr. 2100/94] 87. pantu". Ja prasītājai tiktu atļauts iesniegt apelācijas sūdzību saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 67. pantu, lasot kopsakarā ar 87. pantu, pēc tam, kad tā ir iesniegusi pieteikumu labot Kopienas augu šķirņu aizsardzības beigu datumu un *CPVO* ir noraidījis šo pieteikumu, tā rezultātā tiktu apdraudēts piešķiršanas lēmuma galīgais raksturs. Ikviens Kopienas augu šķirņu aizsardzības īpašnieks varētu apiet Regulas Nr. 2100/94 69. pantā paredzēto pārsūdzības termiņu, pēc šī termiņa beigām lūdzot, kā to ir darījusi prasītāja, veikt grozījumu reģistrā un iesniedzot pārsūdzību pret *CPVO* noraidošo lēmumu. Šāda pārsūdzības termiņa apiešana nevar tikt pieļauta (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2014. gada 21. marts, *Yusef*/Komisija, T-306/10, EU:T:2014:141, 54. un 55. punkts).

42 Protams, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka būtisku jaunu faktu pastāvēšana var attaisnot tāda lūguma iesniegšanu, ar kuru tiek prasīts pārskatīt lēmumu, kas nav ticis apstrīdēts termiņā (skat. spriedumu, 2014. gada 21. marts, *Yusef*/Komisija, T-306/10, EU:T:2014:141, 60. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr prasītāja neapgalvo, ka pastāvētu šādi būtiski jauni fakti, kas varētu pamatot tās lūgumu grozīt Kopienas augu šķirņu aizsardzības termiņa beigu datumu.

43 Šajā ziņā prasītāja nevar lietderīgi norādīt, ka vairākus gadus pēc piešķiršanas lēmuma esot radušās šaubas par beigu termiņa precizitāti. *CPVO* pēc prasītājas lūguma iesniegtā informācija par Kopienas augu šķirņu aizsardzības ilguma aprēķināšanas kārtību arī nav jauni fakti, kas attaisnotu to, ka prasītāja – kura savlaicīgi nav izmantojusi ar Regulu Nr. 2100/94 tās rīcība nodotos tiesību aizsardzības līdzekļus – varētu iesniegt apelācijas sūdzību par *CPVO* atteikumu grozīt strīdīgo datumu un tādējādi varētu apiet pārsūdzības pret piešķiršanas lēmumu celšanas termiņu (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2018. gada 14. jūnijs, *Spagnolli* u.c./Komisija, T-568/16 un T-599/16, EU:T:2018:347, 131. punkts).

44 Turklāt 2017. gada 20. decembra spriedums *Incyte* (C-492/16, EU:C:2017:995), uz kuru prasītāja atsaucas, lai pamatotu savu nostāju, neatspēko iepriekš minētos konstatējumus. Proti, lietā, kurā tika pasludināts šis spriedums, papildu aizsardzības sertifikāta, ko attiecībā uz zālēm bija piešķīrusi valsts iestāde, beigu datums izrādījās neprecīzs, ņemot vērā Tiesas vēlāk pasludināto spriedumu par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu (spriedums, 2017. gada 20. decembris, *Incyte*, C-492/16, EU:C:2017:995, 23., 48. un 49. punkts). Tas nozīmē, ka šajā lietā radās jauns būtisks fakts, proti, Tiesas spriedums, kurā ir precizēta aizsardzības ilguma aprēķināšanas kārtība. Šajā lietā tas tā nav, tādējādi prasītājas norādītā judikatūra nav piemērojama.

45 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

– Par otrā pamata otro daļu, kas būtībā attiecas uz Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punkta pārkāpumu

46 Prasītāja norāda, ka Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma II.A.3. punktā esot kļūdaini uzskatījusi, ka apelācijas sūdzība nevar tikt pamatota ar Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punktu. Lai pamatotu savu nostāju, prasītāja izvirza vairākus argumentus.

47 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka ar minēto tiesību normu *CPVO* esot uzlikts pienākums labot acīmredzamas kļūdas. Turklāt tā atteikumu to izpildīt varot pārsūdzēt saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 67. pantu, jo runa esot par lēmumu par informācijas ierakstīšanu vai dzēšanu reģistrā atbilstoši minētās regulas 87. pantam. Prasītāja uzskata, ka, pat ja Regulas Nr. 2100/94 67. pants tiek piemērots burtiski un šī iemesla dēļ šāds lēmums nevar tikt pārsūdzēts, esot jābūt iespējai celt pārsūdzību saskaņā ar Savienības tiesību vispārējo principu, saskaņā ar kuru "ikvienai personai ir jābūt tiesībām efektīvi vērsties tiesā pret lēmumiem, ar kuriem var tikt pārkāptas Līgumos atzītās tiesības", jo esot jāsecina, ka šis formulējums ietver tādu instrumentu kā Regula Nr. 2100/94.

48 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Kopienas augu šķirņu aizsardzības beigu datuma, kāds tas ir ierakstīts reģistrā, grozījums varot mazāk apdraudēt tiesiskās drošības principu nekā būtiskāki grozījumi, kas var izrietēt no lēmuma pārskatīšanas. Lai pamatotu savu apgalvojumu, prasītāja atsaucas uz 2017. gada 20. decembra spriedumu *Incyte* (C-492/16, EU:C:2017:995). Turklāt tā uzskata, ka būtiskas informācijas par reģistrēto Kopienas augu šķirņu aizsardzību ierakstīšana reģistrā esot paredzēta, lai radītu uzticamu informācijas avotu un tādējādi nodrošinātu trešo personu interešu aizsardzībai nepieciešamo tiesisko drošību. Līdz ar to reģistrā pieļauta kļūda esot jālabo neatkarīgi no tā, ka ir pagājis noteikts laiks.

49 Treškārt, prasītāja norāda, ka acīmredzamu kļūdu labošana atbilstoši Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punktam neesot pakļauta nekādam termiņam. Regulā Nr. 874/2009 šajā ziņā neesot nevienas tiesību normas. Savas argumentācijas pamatojumam tā atsaucas uz *Raad van State* (Valsts padome,

Nīderlande) 2015. gada 18. februāra spriedumu *Syngenta* pret Nīderlandes Patentu biroju. Tā norāda, ka lietā, kurā ticis pasludināts šis spriedums, piemērojamā regulā ietvertā atbilstošā Savienības tiesību normā neesot bijis paredzēts neviens kļūdas labošanas termiņš, un tā norāda, ka tas tā esot Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punkta gadījumā.

50 *CPVO* apstrīd prasītājas argumentus.

51 Pat nepastāvot vajadzībai lemt par jautājumu, vai saskaņā ar Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punktu pieņemts *CPVO* lēmums var tikt pārsūdzēts, pamatojoties uz Regulas Nr. 2100/94 67. pantu, ir jānorāda, ka prasītājas apgalvotā kļūda neietilpst minētā 53. panta 4. punkta piemērošanas jomā.

52 Saskaņā ar Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punktu *CPVO* lēmumos izlabo valodnieciskās, pareizrakstības un citas acīmredzamas kļūdas. No šī formulējuma izriet, ka, pamatojoties uz šo tiesību normu, var izdarīt vienīgi labojumus, lai novērstu pareizrakstības vai gramatikas kļūdas, transkripcijas kļūdas – tādas kā kļūdas lietas dalībnieku vārdā vai nosaukumā – vai kļūdas, kas ir tik acīmredzamas, ka nevarētu būt paredzēts neviens cits teksts, kā vien tas, kas izriet no labojuma (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2011. gada 9. septembris, *dm-drogerie markt*/ITSB – *Distribuciones Mylar* (“dm”), T-36/09, EU:T:2011:449, 73. punkts).

53 Ņemot vērā kompetentas iestādes pieņemta galīgā lēmuma rezolutīvās daļas saistošā rakstura svarīgumu un ievērojot tiesiskās drošības principu, tiesību norma, kas izņēmuma kārtā ļauj veikt vēlākus labojumus šādā lēmumā, ir jāinterpretē šauri. Tādēļ jēdziens “acīmredzama kļūda” ir attiecināms vienīgi uz formāla rakstura kļūdām, tādām kā pārrakstīšanās kļūdas, kuru aplamais raksturs skaidri izriet no paša lēmuma teksta un kuras neietekmē šī lēmuma piemērošanas jomu un būtību, ko raksturo tā rezolutīvā daļa un motīvi. Turpretim jēdziens “acīmredzama kļūda” Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punkta izpratnē nevar attiekties uz kļūdu, kas skar apstrīdēta lēmuma tiesiskumu pēc būtības (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2006. gada 14. decembris, *Gagliardi*/ITSB – *Norma Lebensmittelfilialbetrieb* (“MANŪ MANU”), T-392/04, nav publicēts, EU:T:2006:400, 55. punkts, un 2011. gada 18. oktobris, *Reisenthel*/ITSB – *Dynamic Promotion* (Kastes un kārbas), T-53/10, EU:T:2011:601, 35. punkts).

54 Šajā lietā prasītāja lūdz grozīt Kopienas augu šķirņu aizsardzības attiecībā uz šķirni “Siberia” beigu datumu. Tomēr šāds grozījums ietekmētu piešķiršanas lēmuma, kurā ir noteikts šīs aizsardzības ilgums, piemērošanas jomu un būtību. Lai veiktu šādu grozījumu, vispirms ir jānosaka, kā interpretēt Regulu Nr. 2100/94, it īpaši tās atbilstošās normas attiecībā uz aizsardzības ilguma aprēķināšanu. Turklāt prasītāja un *CPVO*, lai gan bija sarakste vairāku gadu garumā, nav varējuši vienoties par šo interpretāciju. No tā izriet, ka prasītājas pieteikumu veikt grozījumus nevar uzskatīt par lūgumu labot valodniecisku, pareizrakstības vai acīmredzamu kļūdu Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punkta izpratnē.

55 Tā kā šajā lietā nav izpildīti Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punkta piemērošanas nosacījumi, ir jānoraida prasītājas argumenti, saskaņā ar kuriem tās apelācijas sūdzība atbilstoši šai tiesību normai esot pieņemama.

56 Ņemot vērā iepriekš minēto, otrā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota un līdz ar to ir jānoraida otrais pamats kopumā.

Par pirmo pamatu, kas būtībā attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, jo CPVO Apelācijas padome neesot atbildējusi uz tai izvirzītu argumentu

57 Prasītāja būtībā apgalvo, ka *CPVO* Apelācijas padome neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, nepārbaudot prasītājas argumentu par *CPVO* pienākumu pēc savas iniciatīvas labot reģistrā pieļautās kļūdas.

58 *CPVO* apstrīd prasītājas argumentus.

59 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 75. pantu *CPVO* lēmumiem ir jābūt pamatotiem. Šim pienākumam ir tāda pati piemērošanas joma kā tā, kas ir paredzēta LESD 296. pantā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 5. februāris, "Braeburn 78" (11078), T-177/16, EU:T:2019:57, 43. punkts). Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru attiecībā uz LESD 296. pantu pienākumam norādīt pamatojumu ir divi mērķi, pirmkārt, ļaut ieinteresētajām personām noskaidrot īstenota pasākuma pamatojumu, lai aizstāvētu savas tiesības, un, otrkārt, ļaut Eiropas Savienības tiesai veikt lēmuma tiesiskuma kontroli (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 10. maijs, *Rubinstein* un *L'Oréal*/ITSB, C-100/11 P, EU:C:2012:285, 111. punkts; 2010. gada 30. jūnijs, *Matratzen Concord*/ITSB – *Barranco Schnitzler* ("MATRATZEN CONCORD"), T-351/08, nav publicēts, EU:T:2010:263, 17. punkts, un 2014. gada 27. marts, *Intesa Sanpaolo*/ITSB – *equinet Bank* ("EQUITER"), T-47/12, EU:T:2014:159, 24. punkts).

60 Pienākums norādīt pamatojumu var tikt izpildīts, nepastāvot nepieciešamībai tieši un izsmeļoši atbildēt uz visiem prasītājas izvirzītajiem argumentiem, ja vien *CPVO* izklāsta faktus un juridiskos apsvērumus, kuriem ir būtiska nozīme lēmuma struktūrā (skat. spriedumu, 2018. gada 23. februāris, *Schniga*/*CPVO* ("Gala Schnico"), T-445/16, EU:T:2018:95, 28. punkts (nav publicēts) un tajā minētā judikatūra).

61 No pastāvīgās judikatūras arī izriet, ka prasība norādīt pamatojumu ir jānovērtē, ņemot vērā konkrētas lietas apstākļus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (spriedumi, 2011. gada 29. septembris, *Elf Aquitaine*/Komisija, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 150. punkts, un 2016. gada 21. decembris, *Club Hotel Loutraki* u.c./Komisija, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 47. punkts).

62 Šajā lietā no apstrīdētā lēmuma lasījuma izriet, ka Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka pieņemot, ka *CPVO* būtu pilnvaras pēc savas ierosmes labot reģistrā pieļautās kļūdas, atteikums īstenot šīs pilnvaras nevar tikt pārsūdzēts Regulas Nr. 2100/94 67. panta izpratnē. Apelācijas padome ir piebildusi, ka šāds atteikums nav arī lēmums par informācijas ierakstīšanu vai dzēšanu reģistrā atbilstoši minētās regulas 87. pantam. Tā arī ir secinājusi, ka Regulas Nr. 874/2009 53. panta 4. punkts nav piemērojams šādam gadījumam.

63 No tā izriet, ka Apelācijas padomes ir juridiski pietiekami pamatojusi savu lēmumu.

64 Tādējādi pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots un līdz ar to prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

65 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

66 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši *CPVO* prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Siberia Oriental BV* sedz savus, kā arī atlīdzina Kopienas Augu šķirņu biroja (*CPVO*) tiesāšanās izdevumus.

Marcoulli Iliopoulos Norkus

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2020. gada 25. jūnijā.

[Paraksti]